

i Lovforslaget manglende Bestemmelse, der formentlig ved en Unøjagtighed er udeladt i Folketinget, om; at bjærgtet Gods under en Værdi af 10 Kr., eller som foreslaaet af Udvalget 20 Kr., skal kunne udleveres Finderne til Ejendom af Politimesteren.

Ændringsforslag Nr. 17 angaar de saakaldte kunstige Strandinger, som Lovforslaget ubetinget har forbudt. Udvalget er enigt i, at saadanne Strandinger ikke bør tilstedes, naar der kan blive Fare for Menneskeliv, eller naar Vraget kan blive til Ulempe for Fiskeri eller Sejlads; men naar saadan Fare eller Ulempe kan undgaas, finder man ikke, der er Grund til absolut at forbyde frivillige Strandinger, da de kunne være til Fordel ikke blot for Skibets Ejer, men tillige for Kystens Beboere, der faa Fortjeneste ved Bjærgning og Ophugning etc., ligesom de ogsaa kunne være af Interesse for Omegnens Beboere, der faa Lejlighed til Indkøb af Gavn-tømmer og Brænde, ofte til ret billig Pris. — Jeg skal herefter tillade mig at anbefale at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Derimod maa jeg fraraade at stemme for de af Mindretallene stillede Ændringsforslag, men jeg forbeholder mig at gøre nogle Bemærkninger til de enkelte af disse Forslag, efter at Mindretallenes ærede Ordfører har udtalt sig.

Breinholt: Efter at nu Udvalgets meget ærede Ordfører har gjort Rede dels for Lovforslaget og dels for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, kommer Turen jo til mig at skulle redegøre for de Ændringsforslag, der ere stillede dels af et æret andet Medlem af Udvalget (la Cour) i Forening med mig og dels af mig alene.

Det første af disse Ændringsforslag, nemlig det under Nr. 2, er meget kort og let overskueligt. Det gaar kun ud paa at Ordet „Kyster“ i Lovforslaget i anden Linie af § 1 forandres til „Havkyster“. Det er jo nemlig saaledes, at hvis man ikke forandrer dette Ord, saa vil „Kyster“ ramme langt videre end vistnok i selve Lovforslaget tilsigtet. Det vil nemlig foruden alle Kyster mod det aabne Hav tillige ramme alle Kyster af Fjorde, deriblandt saa smaa Fjorde som Randersfjord og delvis udtørrede Fjorde, og det er dog temmelig urimeligt at give saadanne Bestemmelser, hvorved man griber ind i, hvad der tidligere har været Tilfældet. Det er jo sikkert, at i den Slags Fjorde vil der ikke let kunne blive Tale om Strandinger eller Strandingsgods. Det

forekommer mig derfor, at det er absolut rigtigt at forandre dette Ord: „Kyster“ til „Havkyster“, og det er i saa nær Overensstemmelse, som vel tænkes kan, med selve Lovforslaget; thi det siger, at det skal være enhver dansk Statsborger tilladt uden forudgaaende Anmeldelse til Øvrigheden overalt i Farvandene omkring de danske Kyster at optage løse, paa Havbunden — deruder Forstranden — liggende Vragstykker. Der maatte jo, hvis det var Meningen, at det ogsaa skulde gælde for Fjorde, have staaet paa „Hav- og Fjordbunden“. Men der har slet ikke været tænkt paa andet end Havbunden:

Jeg skal hermed forlade dette og gaa over til det næste Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, nemlig Nr. 6, hvori det foreslaas, at sidste Punktum af § 1 udgaar. Dette lyder paa, at det „er forbudt ved Arbejde paa at optage de nævnte Genstande at foretage nogen som helst Formindskelse af Dybden paa Stedet.“ Nu er det jo saa, at de paagældende Genstande efter det foregaaende skulde ligge løse paa Havbunden. Her er man da fristet til at spørge: Hvorledes er det muligt, at Dybden kan formindskes ved, at man tager en fra Bunden fremragende Genstand op. Tværtimod vil Dybden ved Optagelse af disse paa Havbunden liggende løse Genstande næsten altid blive forøget akkurat i samme Forhold, som Genstanden har raget op. Men det er ikke nok med, at Bestemmelsen saaledes synes ganske overflødig; men den er tillige i ikke ringe Grad besværlig. Den er besværlig for det første for Bjærgerne, der skulle give en særlig Erklæring med Hensyn til Dybdeforholdene, besværende for Politimesteren, der skal modtage denne Erklæring og efter Bestemmelsen i § 3 indsende den til Marineministeriet; Marineministeriet skal saa endelig have det Besvær at modtage disse ret betydningsløse Erklæringer, magasinere og protokollere dem. Det er i det hele taget en besværende og ret overflødig Forskrift. Derfor have min ærede Meningsfælle og jeg tilladt os at foreslaa, at dette Punktum udgaar.

Det næste Ændringsforslag findes under Nr. 7. Det er i Modsætning til de hidtil omtalte ret vigtigt. Som allerede udtalt i Mindretallets Betænkning er det ret tvivlsomt, om de anførte Tal ere hensigtsmæssige og rigtige. Og min Tvivl i saa Henseende er bleven bestyrket ved en Skrivelse, som jeg her holder i min Haand, og som jeg har modtaget fra en Mand, der